

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

MEJ. G. TH. VAN OS VAN DELDEN, J. G. KAM, C. G. J. VREEDENBURGH,
W. L. Z. VAN DER VEGTE, B. R. VAN LIDTH DE JEUDE,
M. ELION, C. J. BOUTEN.

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

17^e Jaargang.
No. 20.

Donderdag
4 Maart '15.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.
— DELFT. —

Inzendingen te bezorgen vóór Maandag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
KOORNMARKT 62.

STEUNT DE WEKELIJKSCHE COLLECTE

BERICHT.

Tot de Redactie toetreden:

C. J. BOUTEN.

Inhoud.

Delftsch Studenten-Corps.

Laten wij tot de wilden behooren.
De stem van het Verleden.

Gedachten en Gedichten.

Interview, door E. L. Siccoma.
Over boeken, door M. d. M.
Student zijn 1875 en 1915, door de Redactie.

Ingezonden.

De Nederlandsche Vereeniging tot bestrijding der geslachts-
ziekten.
Ook gevonden! door V.
De Tijdspiegel.

Boekbespreking.

Almanak D. S. B. 1915, door C.

Mededeelingen.

Verantwoording collecte voor het Kon. Nat. Steun-Comité.
Sociaal-Demokratiese Stud. Club.
Bestuursamenstelling Delftsche Stud. Vereen. ter behandeling
van Ethische en Godsdienstige Vraagstukken.

Correspondentie.

Agenda.

Delftsch Studenten-Corps.

Laten wij tot de Wilden behooren.

Motto: „Het leven is een paradox“.

Gisteren kwam ik een corpsbroeder tegen, hij sprak mij aan, en zeide: Kom..... schrijf eens iets in 't S. W. Je hebt toch van die „Eenige voorstanders“ over de Almanak gelezen, en je bent naar je Lagatruitje te oordeelen een „Bezuinigingsman“. „Zeer vereerd,“ knikte ik terug, „schuif je wenschen maar op mij, want wie aan den weg timmert heeft veel bekijks. En 't S. W. mag wel weer eens wat copy hebben. Om mijn corpsbroeder te genoeg las ik het stuk van die heeren over, (laat ik ze maar „de heeren AA“ noemen) en zag dat die heeren het over een partij hadden, werkelijk over een corps-politieke partij. En wat denkt u dat die partij wilde?

De kosten van den Almanak tot een minimum beperken. Werkelijk een prachtig sympathiek idee, wie wil dat niet. Wie gooit bij voorkeur zijn geld over de balk.

Ach, die partijmensen, zij lijden weer aan begripsvernauwing. En het verwonderde mij dus niet verder in 't stuk van de „heeren AA“ te lezen:

„Wanneer er dus bezuinigingscandidaten gesteld worden, dan moet iedere principieele voorstander ook deze kandidaten steunen.“

Neen, neen mijnheer, ik steun die menschen welke het geschiktst zijn om een almanak in elkaar te zetten, en laat mij niet door principes ringelooen. Hadt gij u niet door uwe principes (of gevoel) laten leiden (zooals gij weet hangt de bewustzijnsomvang zeer vreemd, af van den gemoedstoestand) dan zoudt gij de almanakskwestie objectief hebben kunnen beoordeelen. Ik kan voelen voor het bezuinigen op de kosten van het Redacteurschap en ben het met u eens dat wanneer het Corps eenmaal een zekere hoeveelheid studenten heeft opgenomen, dan moeten alle functies en waardigheden zooveel mogelijk*) openstaan voor hen die er het meest geschikt voor zijn (en sterk genoeg om het goede te behouden en het kwade te verwerpen).

Doch nu komt een zinnetje: Geld mag dan toch zeker geen factor zijn, die menschen uitsluit.

Maar, mijnheer, gij zijt „je reinste idialist“ en toch zijn uwe idealen bevredigd, ieder kan almanak-redakteur worden, maar ik geef u toe, dat de studentenmos, den redakteur, uitgaven afdwingt. Indien gij de vijf geschikste redacteuren zult gevonden hebben, weet dat de redactie en uit de bezuinigers en uit anti-bezuinigers zal bestaan. Er is kans dat zoo'n redactie dan eensgezind zal kunnen werken wanneer de „anti-partij“ hare finantieele voordeelen wil laten varen en hare teering tot die der minder kapitaalkrachtigen, wil laten slinken.

Of de anti-partij dit wil doen hangt van haar altruïsme af. Wilhelm Busch had volstrekt niet zoo'n ongelijk toen hij zong:

„Und die Moral der Geschichte,
Bade zwei in eine Wanne nichte.“

Mijnheer wij zijn allen egoïst, wij zijn gek op een dineetje bij Van der Pijl en juichen het verfijnde genot toe om een diner eerst te gaan proeven, voordat onze gasten met ons mee zullen aanzitten. Ook hebben wij steeds een ingeboren lust om voor gastheer te spelen, en we kunnen niet aanzien dat onze gasten op een droogje zitten.

Nietwaar, het is een oude geschiedenis, die toch altijd weer nieuw blijft. Toch voel ik voor uwe plannen, wellicht kan een redactie-meerderheid van uwe partijgenooten een meer door velen te bereiken eenvoud in de Almanak-redactie brengen. Ik hoorde tegen bezuinigen aanvoeren dat er geen aardigheid meer aan zou zijn, gelooft gij „heeren AA“ dit? Ik niet. Zou het in elkaar zetten van ons jaarboek niet op zichzelf een voldoende genoeg zijn? en zal men licht het ontvangen der inzenders, en de officieele avond vergeten? Deze laatste feestelijkheden zullen toch zeker geen te groote finantieele bezwaren met zich medebrengen. Maar dan de eereleden? Genoeg! zeg ik....

Doch doet mij dit genoeg, hangt geen partij aan, politiek maakt valsch! Schaamt u niet tot de partijloozen te behooren, en wanneer men u van een dubbele moraal mocht beschuldigen, laat dit langs uw koude kleeren afloopen. Geloof mij,

ANONYMUS.

*) Deze verandering is van mij.

De stem van het Verleden.

„Zichtbaar vermoeid en afgemat . . . . .”

Wekken deze woorden niet herinneringen bij U op, die U nog wel vele jaren zullen bijblijven, als gij bijvoorbeeld eenzaam in een Indisch plaatsje de Delftsche tijden overdenkt? Waart, zijt gij er niet op gesteld U dan zoo snel mogelijk een almanak te bemachtigen?

En was de prijs voor „den stem van het Heden” U ooit te hoog!? Welnu, terwijl wij U de stem van de Toekomst niet kunnen verschaffen, stellen wij U nu in de gelegenheid — een *éénige* gelegenheid — niet één of twee almanakken te bemachtigen . . . maar tientallen. . . . waarlijk wel „de stem van het Verleden!”

Er blijven n.l. steeds eenige almanakken over in 't bezit van het Corps en nu bestaat de gelegenheid uw serie — klein of reeds groot — aan te vullen.

Er zijn beschikbaar:

2 compl. series v. 1898 t./m. 1913 pr. f 3.— p. serie.

5	„	„	1907	„	1913	„	1.75	„	(zeer gesch. vr 1e jaars)
4	„	„	1907	„	1912	„	1.50	„	id. 2e
4	„	„	1907	„	1911	„	1.25	„	id. 3e
18	„	„	1907	„	1910	„	1.—	„	id. 4e
10	„	„	1907	„	1909	„	0.75	„	id. 5e

Verder:

Van 1912	5 exemplaren.	1891	10 exemplaren.
1909	22 „	1890	2 „
1907	3 „	1889	21 „
1905	30 „	1888	1 „
1904	79 „	1884	1 „
1903	17 „	1882	6 „
1901	27 „	1881	5 „
1900	8 „	1879	4 „
1899	6 „	1876	2 „
1898	52 „	1874	5 „
1895	3 „	1869	1 „
1893	6 „	1868	2 „
1892	6 „	1862	1 „

De ex. vanaf 1900 kosten:

1—5 exempl. f 0.25 p. ex.

5—10 „ „ 0.20 „ „

10 en meer ex. „ 0.15 „ „

Die van vóór 1900 kosten:

1—5 exempl. f 0.15 p. ex.

5 en meer ex. „ 0.10 „ „

Lustrum-Gedenkboek 1903 à 75 cent.

„ 1908 „ 75 cent.

Te samen voor f 1.25.

Wij hopen, dat ook nu de intekenlijst bij Waltman bestormd zal worden en ieder voor vele oude almanakken zal intekenen. De toewijzing geschiedt naar volgorde der inschrijvingen.

Bovendien: uw koop is winst voor de Corpskas, die in deze dagen de contanten zeer goed kan gebruiken.

De Commissie tot Redactie van den Almanak:

W. F. E. VAN HASSELT, President.

J. C. DEKNATEL, Secretaris.

Gedachten en Gedichten.

Interview.

Vanavond heb ik gesproken met een Oosterling, die hier studeert. Er was weer gekibbeld in ons blaadje, er was gescholden en geschetterd; men weet, hierin altans doet een studentblad voor geen enkel ander onder.

Hij had het niet gelezen; „t kan me niet schelen; wat heb ik er aan? Ik kom uit Indië; Bond of Corps, 't is me alles hetzelfde; 't is te kleinzielig om er onderscheid in te maken; ik ben Corpslid, dat weet je, maar je kan vrijuit met me praten”, onderstrepnd dit met Oosters handbeweeg. Dan, rustig met de ogen naar een speksteen beeldje: „Kijk, wij hebben iets anders dan jullie, Hollanders; wij voelen ons als studenten, die het werkelijk als een voorrecht beschouwen, voorrecht bij de anderen van ons volk, die nog

moeten ploeteren en zwoegen; wij, we zullen ze eens moeten leiden, wij zullen ze eens krachtiger en sterker moeten maken. Want we voelen het, de vernederingen die ons nu worden aangedaan, die hoeven we niet altijd te dulden”, en er was een klein tikkeltje ontroering, „maar we zijn nog achter.”

„En daarom, als wij elkaar tegenkomen, dan weten we een medestrijder voor ons te hebben, die denkt zoals wij-zelf; dat maakt eigen, en we kunnen elkaar vertrouwen; daar vervalt alle standsverschil, omdat de eenheid veel te groot is”.

„Zie dat, dat missen jullie; nietwaar, Holland is nu welvarend, de koloniën gaan goed, er is geen gevaar. Jullie studeert alleen om een goede positie te krijgen, voor je-zelf. Wat voor mooi, groot ideaal kan jullie hebben? Er is niets dat jullie aan elkaar bindt, als alleen de drang om met elkaar wat om te gaan, niet alleen te staan. En dan komen er natuurlijk twistjes, pietluttigheden; dan komen de kringen en kringetjes, corpsjes, bondjes, koterietjes en klikjes; dan wordt de boel gescheiden naar geld en stand; er is geen *studenten* corps of *studenten* bond, maar alleen een corps en een bond”. Even een onderzoekende blik, of hij het ook te bont maakte. Maar ik beaamde; ja inderdaad, hoe weinig zijn we student; ik herinnerde me weer de idealen, die me hebben voorgezweefd toen ik nog niet in Delft was geweest. Hoe schoon moest het zijn, „student”; wat al belofte hield dat eene woordje in; en hoe werd ik ontuchtterd; wat viel het me tegen slechts te horen de voortzetting van de H. B. S.: „Prof. die heeft deze stomiteit op het kollege uitgehaald; aardige kip hè; socialisten kunnen niets als bekken; Christus kerel, schei uit met dat gezwam over God”, enzoovoort ad libitum. Oh zeker, er zijn gelukkig uitzonderingen, maar over 't geheel is 't me bitter tegengevallen.

Ondertusschen, hij, de Oosterling, sleurde m'n gedachten al weer mee, ging door, de duim achter het vest: „Meen je dat ik idealist ben? Toch niet; kijk maar eens naar jullie eigen geschiedenis; vochten studenten niet steeds mee als de stad bedreigd werd? En naar 't buitenland; doen de studenten niet mee in alle grote kultuurbewegingen? Maar dan moet er ook wat zijn dat ze opzweept, dat ze samendrijft, en dan gaat er kracht van uit. Maar wat wil je hier hebben?”

Och, 'k vind het goed, dat er twee verenigingen zijn; dan is er nog wat konkurentie, anders verslapt de boel helemaal. Op de duur krijgen we misschien nog meer, zoiets als nu in Duitschland. Waarom niet? Wat heb je eraan, in één blok te zijn met vijfhonderd of duizend anderen; heb je toch immers evengoed klubjes in, die elkaar nauweliks kennen, en waar toch geen gemeenschappelijk doel is.

„Dat hebben wij.” En eventjes trilde de stem, en zag ik het gezicht opzetten onder de gele huid. „wij hebben het.” —

Delft, Mei '14.

E. L. SICCAMA.

Over Boeken.

Voor H.

Samen stonden wij voor het boekenrekje, die kleine, fijne schattenverzameling van je kiezenden speurzijn.

Vaag duidde je handgebaar de lijn aan, waarin de schattenrij verliep, maar het was een beweging buiten ons om, want onze oogen volgden al de dwaze lijn van alle boekformaten dooreen. De joue streelend de lieve vrienden van zooveel uren van genot, met misschien wel bij elk de afdwalinkjes naar de uren zelf, waarin die schoonheid zich geweven had door de uren van je ander groot geluk; de mijne, onbestemd dwalend te midden van land van belofte, met zijn overal-aanwezige bekoringen, niet toestaand van het eene lang te genieten, omdat het koortsige weten woelt, dat andere oogenrichting nieuwe schatten zal doen opbloeien.

Jij noemde veel namen, met in je stem het blijde van herinnering, en dan opeens wijzend naar het lieve rustigblauwe bandje, dat je van het rekje nam en me in de handen stopte met den lach van een die schoonheid weet te geven uit haar grooten schat van ook-genoten verukking: „Dat moet je lezen!”

En niets vragend, enkel betrouwend op dien dwang, die er sprak uit dien belofte-lach, ging ik.

Zacht in mijn handen droeg ik het schoone, dat ik voelde dat teer zou zijn, heel fijn en heel teer. En er was iets sluipends in mijn gang, als ging ik een heel lief iets verbergen voor het oog der menschen.

En eenmaal op mijn kamer, waar alles zoo vertrouwd is met het leven van mijn ziel, speurde ik in het intieme

van de plaats van den fauteuil, dicht bij het gashaardje, zóó dat zijn dansende licht vallen moest op het boek in mijn handen, dat een voorspelling van schoonheid in vervulling zou gaan.

Olive Schreiner, Dreams.

Bekorend boven het enkele bloemvignetje stond het op den omslag.

Ik sloeg het boek op . . . . .

Toen ik het uit had, was de avond zwaar gezonken. Het leven was eenige uren aan mij voorbij gegleden, zooals de dag voorbij gleed in de dagen van onze onbekommerde jeugd. Mijn oogen volgden peinzend het schaduwen spel van de vele kleine dansende vlammetjes op de voorwerpen van de kamer. Stil-gelukkig om het groote gevoel dat in mij gewekt was, peinsde ik verder.

Dit was een boekje dat ik op mijn schrijftafel wil hebben, om in te bladeren, als het leven soms zoo zwaar wordt, en het opstandige hart zoo wild. Als vlinders, fladderend in licht van blijde zon, spelend en honingpurend uit telkens andere bloem, zoo spelen deze Dreams licht en lieflijk, maar met toch telkens een teugje honing van blijvend licht om veel groote vragen van het leven.

M. DE M.

Vol bewondering voor de heerlijke stemming, die tegenwoordig onder de studenten is te bespeuren, kwam de Redactie tot de volgende vergelijking:

Student zijn (1875).

(Overgenomen uit den Delftsche Studenten-Almanak).

Kerken moeren, kalv'ren draaien,
Gansche nachten pierewaaien,
In den Haag of Rotterdam.
Schellen trekken, hoeden plett'ren,
In gezelschap altijd schett'ren
Uien tappen flauw en lam.
Op 't college zich vervelen,
Bitter drinken, trietrac spelen,
Tot men bak noch glas meer ziet.
Op den middag champy drinken,
Met een ieder willen klinken.
Zich gedragen als een Piet.
Piramidaal bezopen worden,
Kotsen in bed of op de borden,
Katt'rig wezen als een muur.
's Ochtends vroeg, naar huis toe zwaaien,
Eerst toch nog een kalfje draaien,
Dan in bed tot drie, vier uur.
Elken dag dat lieve leven,
Om de studie niets meer geven,
Wijsheid zoeken slechts bij wijn.
Eerst een tijd het heertje wezen,
Na een jaar of vijf te sjeezen,
Zou dat wel het ware zijn?

Student zijn (1915).

Papje roeren, melkje slikken
Taschje pakken, dasje strikken.
Acht uur 's morgens al uit bed.
Op 't college, ijev'rig pennen,
Daar wil iedereen aan wennen.
Dan naar huis, met loomen tred.
's Middags goed zijn tijd verdeelen,
Practicum, en . . . . zich vervelen.
Altijd ernstig, geen plezier.
's Avonds zwoegen
Nooit naar kroegen,
Zelfs niet denken aan 'n glas bier.
Humor, die bestaat niet meer.
Men doet als bezadigd heer,
Kijkt slechts naar en ak'lig zuur.
Sport is al lang afgeschapt,
Liever maar zijn tijd vermaft.
Zuchten, zeuren, uur op uur,
Over meisjes denken, kletsen,
Over leed en liefde zwetsen.

Schrijven over zielepijn.

En dan vindt men 't leven hard.

Men kan niet velen dat iemand lacht

Moet dat soms het ware zijn?

MORAAL.

Gij loome, trage, stomme ezels

Schudt u zelf eens door elkaar,

Doe toch niet als nare kwezels,

Wordt weer vroolijk, en weest . . . . waar.

Ingezonden.

„De Nederlandsche vereeniging tot bestrijding der geslachtsziekten”.

De „Vereeniging tot bestrijding der geslachtsziekten”, in ons land opgericht op 24 April 1914, vraagt belangstelling, thans meer dan ooit.

Om zooveel mogelijk aller sympathie voor deze Vereeniging te winnen, is het van belang, met enkele woorden de geschiedenis van hare wording in herinnering te brengen en aan te toonen met welk een zeldzame onpartijdigheid men bij de oprichting te werk is gegaan, hoe gemaakt is dat niemands beginselen in het gedrang kwamen, en toch de noodzakelijke samenwerking tusschen zoo verschillend denkende personen werd verzekerd.

De geschiedenis is deze: Op initiatief van de Afdeeling Groningen van de „Nederl. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst”, besloot de algemeene vergadering dezer Maatschappij te Rotterdam op 6, 7 en 8 Juli 1908 gehouden, een commissie te benoemen „ter bestudeering van maatregelen tot bestrijding van syphilis en gonorrhoe” (de voornaamste geslachtsziekten), welke commissie op 24 April 1909 door den toenmaligen voorzitter der Maatschappij, Prof. Wenckebach werd geïnstalleerd.

Leden dezer commissie waren de heeren Mr. D. Hudig, Directeur van het Centraal Bureau voor Sociale adviezen, W. Voormolen, kort daarna overleden en vervangen door den heer Th. M. Roest van Limburg, toenmaals Hoofdcommissaris van Politie te Rotterdam, Dr. P. H. Schoonheid, speciaal-arts voor huid- en geslachtsziekten te 's-Gravenhage, Dr. D. Snoeck Henkemans, arts, lid van het Hoofdbestuur der Ned. Vereeniging tegen de Prostitutie, te 's-Gravenhage, Dr. R. A. Tange, arts, Officier van Gezondheid 1e klasse der Kon. Marine, te Den Helder, G. Velthuysen Jr., Secretaris van het Hoofdbestuur der Middernachtzending-Vereeniging te Amsterdam, C. L. Wijn, speciaal-arts voor huid- en geslachtsziekten te 's-Gravenhage. Tot voorzitter werd gekozen Dr. Snoeck Henkemans, tot secretaris Dr. Tange, tot rapporteurs Mr. Hudig, Dr. Snoeck Henkemans en Dr. Schoonheid.

De samenstelling van deze commissie getuigde van breed inzicht bij de Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst. Immers in afwijking van den wenk door de afdeeling Groningen gegeven om dit werk uitsluitend aan medici op te dragen, toont de keuze, dat juist op dit gebied van samenwerking tusschen medici- en niet-medici — personen die het prostitutie-vraagstuk alleen van sociale zijde hebben leeren kennen — heil wordt verwacht, terwijl verder zoowel aan de voorstanders als aan de tegenstanders van de reglementeering der prostitutie en van de propaganda der prophylactica een plaats werd ingeruimd.

Het resultaat van dezen verstandigen opzet was het bekende rapport, algemeen geprezen, niet het minst in de medische wereld.

Aan dit succes heeft geen afbreuk gedaan het feit, dat een commissie uit zoo heterogene elementen samengesteld, niet tot overeenstemmende resultaten kon komen; het rapport eindigt met een geheele reeks conclusies, enkele daarvan met algemeene stemmen genomen, de meeste echter zich splitsend in meerderheids- en minderheidsconclusies. Het zou te ver voeren hier al deze conclusies, die in het rapport zeven bladzijden beslaan, te vermelden; belangstellenden die dit rapport nog niet mochten kennen, verwijzen wij daarheen.*)

Wel wenschen wij die conclusies in zeer algemeene be-
woordingen te resumeeren.

*) Het rapport verscheen bij den uitgever F. van Rossen, Heeren-
gracht 281, Amsterdam. Prijs f 1.—

Overeenstemming werd verkregen omtrent de wenschelijkheid van betere voorlichting en waarschuwing tegen de gevaren der ziekten niet alleen, maar tegen de prostitutie zelve als oorzaak van al deze ellende; overeenstemming omtrent de wenschelijkheid van meer statistische kennis, aangaande de verspreiding der ziekten, vooral ook van meer gelegenheid tot kosteloze geneeskundige behandeling, van het wegnemen van alle belemmeringen, die aan de gelegenheid tot genezing in den weg staan; overeenstemming ook in de veroordeeling van de oude reglementeering van de prostitutie. Al geschiedde deze veroordeeling niet op dezelfde gronden, al was er een minderheid die haar in de eerste plaats op moreele gronden veroordeelde, een meerderheid die haar alleen afkeurde om medische redenen, toch was men het over de ondeugdelijkheid van het stelsel en de valsche gerustheid die het zoolang aan velen gegeven heeft, geheel eens. Een stelsel van neo-reglementeering, zogenoemde verbetering van het oude systeem, werd door slechts twee leden verdedigd.

Maar sterk kwam het verschil van meening uit op het punt van de voorkoming van geslachtsziekten door het verstrekken van zogenoemde prophylactica (voorbehoedmiddelen, door het gebruik waarvan bij geslachtelijke gemeenschap, de voorstanders meenen dat het gevaar van besmetting uitgesloten is of sterk vermindert). Terwijl de meerderheid dit stelsel voorstond en van oordeel was, dat men, rekening houdende met het niet te loochenen feit van de algemeenheid der prostitutie, alle middelen moest aanwenden, die de strekking hadden de geslachtsziekten (die ook zoo dikwijls geheel onschuldigen tot slachtoffer maken) te doen verminderen, en dat ook de overheid inzonderheid op de vloot, de voorbehoedmiddelen moest verstrekken, was daarentegen de minderheid van meening, dat in dezen gedachtengang dezelfde fout school, als in die, welke leidde tot toepassing der reglementeering van de prostitutie (afgescheiden van hare practische al of niet deugdelijkheid).

De fout was volgens de minderheid deze, dat men datgene wat aan den eenen kant werd bestreden, aan den anderen kant in hooge mate bevorderde en alzoo, door de prostitutie openlijk als noodzakelijk te erkennen (vooral wanneer dit van overheidswege geschiedde), het algemeene moreele peil deed dalen.

Op dit punt nu kwamen meerderheid en minderheid niet tot overeenstemming, en hierin lag de groote moeilijkheid om hier te lande een vereeniging tot bestrijding van de geslachtsziekten, waarvan ieder de urgentie inzag, tot stand te brengen. Beide partijen erkenden de noodzakelijkheid van samenwerking in dezen. De partij der prostitutiebestrijders, meest niet-medici, kon natuurlijk onmogelijk een dergelijke vereeniging zonder medewerking der medici oprichten; ten eerste omdat de groote meerderheid harer leden leeken waren, ten tweede omdat voor haar geen aanleiding bestond zulk een vereeniging op te richten; immers, voor zoover het hun terrein betrof, bestreden zij sinds lang deze ziekten door de prostitutie te bestrijden. Maar ook de andere partij, de groote meerderheid der medici (en enkele soci-

ologen), had tijdens de bewerking van het rapport het nut begrepen van samenwerking met de prostitutie-bestrijdende vereenigingen. Door den Voorzitter van de Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst was, na de verschijning van het rapport, verklaard dat dit zijn succes mede te danken had aan het feit dat het samengesteld was door medici, te zamen met mannen die op geheel ander gebied de prostitutie hadden bestudeerd.

Maar hoe was samenwerking mogelijk waar men op een hoofdpunt lijnrecht tegenover elkaar stond en dit verschil direct voortkwam uit geheel verschillende levensbeschouwing? Daarom was geen der leden van deze commissie bereid het initiatief te nemen tot oprichting van een dergelijke vereeniging. Daarna wendde zich Prof. Zwaardemaker, Voorzitter van de Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst tot Mr. A. de Graaf, die als Voorzitter van het Nationaal Comité tot bestrijding van den handel in vrouwen, bekend stond als een bestrijder van het stelsel der reglementeering en van elk stelsel dat uitging van erkenning van de noodzakelijkheid der prostitutie, dus behoorende tot de tegenstanders der prophylactica. De heer De Graaf nam de uitnoodiging aan op voorwaarde, dat het aan den Voorzitter der genoemde Maatschappij gelukken mocht specialisten in huid- en geslachtsziekten van erkende reputatie bereid te vinden zitting te nemen in een bestuur waarvan zij zich helder bewust waren dat de Voorzitter onmiddellijk zijn ontslag zou nemen, zoodra de vereeniging propaganda ging voeren voor reglementeering of prophylactica. Professor Zwaardemaker slaagde hierin. Niet dat de dermatologen — en de sociologen — voorstanders der prophylactica, iets van hun beginselen prijs gaven, maar bij de gebleken groote moeilijkheid van het tot stand komen der vereeniging, stemden zij er in toe (mits in de statuten een volkomen blanco artikel werd opgenomen over doel en middelen der vereeniging, alleen in 't algemeen bestrijding der geslachtsziekten en alleen formeele middelen, als vergaderingen houden, geschriften verspreiden, etc.) den strijd over de prophylactica te laten rusten, zoolang deze voorzitter de vereeniging zou leiden. Men bewoog hiertoe blijkbaar deze gedachte, dat er behalve dit in hun oog belangrijke middel, nog zooveel gewichtig werk te doen bleef, dat men thans voor de mogelijkheid om met gezamenlijke krachten iets te bereiken, de leiding van dezen voorzitter, niettegenstaande de afgelegde verklaring, wilde aanvaarden.

Door beide partijen werd in voorbereidende vergaderingen met volkomen helderheid dit standpunt uiteengezet en op deze wijze werd een brug gebouwd, die zonder gevaar en in volkomen oprechtheid door beide kon worden bewandeld. Het mocht dan ook verder gelukken, behalve dermatologen en sociologen van naam, schier alle vereenigingen van de meest verschillende godsdienstige en politieke richting in het Bestuur vertegenwoordigd te krijgen.

Zoo kwam de oprichting der vereeniging te Utrecht op 24 April 1914 tot stand en werden de volgende dames en heeren tot bestuursleden gekozen:

(Zie vervolg Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

Firma A. HOOGENDIJK Jzn., Vlaardingen.

De laatste jaren betrokken enkele der Nederl. Studenten-Societeiten van onze firma de onderstaande merken.

Roode en Witte Portwijn, No. 1 en No. 2,

(echte Douro-wijn).

Oude Genever, (het bekende merk: „De Baviaan”).

Champagne „Queen”. (Demi sec en Dry Engelsch type)

Pale Sherry No. 21.

Morellen op Brandewijn.

Groene Peppermint, (fijne, pittige dessert likeur.)

Bordeaux Wijnen, (zeer lichte en zwaardere tafelwijn.)

UIT ONZE STERELISATIE-INRICHTING.

BRAADHOEN in gelei (chicken in Yelly), FAZANT en LIJSTERS gesteriliseerd in blikken à 1 en 2 Kilo's Bruto. (Bij opening onmiddellijk voor het gebruik gereed als koude schotel). HAM en CHICKEN in glazen potten.

VOLLEDIGE PRIJSCOURANTEN WORDEN GAARNE TOEGEZONDEN.

Onze BODEGA'S „OPORTO” zijn gevestigd te AMSTERDAM, Damrak 92, te ROTTERDAM, Plan C en te 's GRAVENHAGE, Hoogstraat 38.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 4 MAART 1915. No. 20.

Voorzitter: Mr. A. de Graaf, te Utrecht; Secretaris: Dr. Th. M. van Leeuwen, Arts voor huid- en geslachtsziekten, te Utrecht (Stationsstraat 13); Penningmeester: Mr. D. Hudig, Directeur van het Bureau voor Sociale adviezen, Santpoort, en verder: Prof. S. Mendes da Costa, buitengewoon Hoogleeraar in huidziekten, te Amsterdam; J. J. Berdenis van Berlekom, Arts, te 's-Gravenhage; mejuffrouw A. F. Dudok van Heel, Directrice van het Magdalenahuis, te Zetten; mevrouw Dr. B. W. Th. Nuyens, te Amsterdam; de heer Th. M. Roest van Limburg, Hoofdcommissaris van Politie, te Amsterdam; Mr. J. R. B. de Roos, Referendaris aan het Centraal-Bureau voor de Statistiek, te 's-Gravenhage; Dr. D. Snoeck Henkemans, Arts, te 's-Gravenhage; Dr. J. Ph. Staal, Directeur-geneesheer der Rijksklinieken, te Utrecht, lid van het Hoofdbestuur der Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst; Dr. N. P. van Spanje, Arts, te Amsterdam; Prof. Mr. S. R. Steinmetz, Hoogleeraar in de Aardrijkskunde en de Sociologie, te Amsterdam; de heer G. Velthuisen Jr., Sec. van de Middernachtzending-Vereeniging te Amsterdam.

Het Bestuur slaagde er in, vier werk-commissies in het leven te roepen, waarin Bestuursleden en niet-Bestuursleden zitting hebben. Het zijn de volgende Commissies:

1. Commissie voor de Propaganda:

Voorzitter: J. J. BERDENIS VAN BERLEKOM.
Secretaris: G. VELTHUIJSEN JR.,
Weteringplantsoen 22, Amsterdam.

2. Medische Commissie:

Voorzitter: Prof. S. MENDES DA COSTA.
Secretaris: Dr. TH. M. VAN LEEUWEN,
Stationsstraat 13, Utrecht.

3. Commissie voor de Statistiek:

Voorzitter: Prof. MR. S. R. STEINMETZ.
Secretaris: Dr. L. HEIJERMANS,
2e Oosterparkstraat 257, Amsterdam.

4. Commissie inzake Voorlichting:

Voorzitter: Mr. A. DE GRAAF.
Secretaris: Dr. D. SNOECK HENKEMANS,
Van Boetzelaerlaan 27, Den Haag.

Deze Commissies zijn nu alle aan het werk getogen. Maar zij hebben geld noodig en dat ontbreekt. Wij twijfelen echter niet of voor een zoo groot volksbelang zal het niet moeilijk zijn algemeene belangstelling te vinden, te meer nu het is mogen gelukken een zoo zeldzame samenwerking van alle richtingen en kringen tot stand te brengen.

Inzonderheid is thans de aandacht van het Bestuur gericht op het gevaar van uitbreiding der ziekte dat thans dreigt door de mobilisatie. Het zal wel niet noodig zijn dit nader toe te lichten. Het feit dat zooveel landweermannen aan hun gezinnen zijn ontrukkt, het feit dat zij nu al zooveel maanden in zoo abnormale omstandigheden verkeerden, zonder dat hun gansche dag met arbeid is gevuld, brengt voor de hand liggende gevaren mede. Velen hebben dit reeds begrepen, de Regeering in de eerste plaats door aan de officieren van gezondheid op te dragen de manschappen te wijzen op de groote gevaren der geslachtsziekten.

De bovengenoemde Vereeniging heeft ook niet stilgezeten, zij heeft verschillende medici uitgenoodigd voordrachten voor militairen over dit onderwerp te houden, terwijl een harer bestuursleden Dr. D. Snoeck Henkemans, een korte zeer heldere uiteenzetting schreef van de vreeselijke gevolgen der geslachtsziekten, ook voor de onschuldige vrouwen en kinderen van hen die daaraan lijden.

Dit geschrift nu zou de Vereeniging gaarne op groote schaal in het leger verspreiden, zoodat ieder militair een exemplaar in zijn bezit heeft om rustig te kunnen lezen.

Om deze uitgave te kunnen bekostigen doet de Propaganda-Commissie een beroep op allen die het overwegend belang begrijpen, dat ons volk heeft bij de bestrijding van deze bron van vergiftiging, waarvan de vreeselijke omvang en de indirecte nadeelen, grooter dan men ooit heeft vermoed, vooral in de laatste jaren door wetenschappelijke onderzoekingen onwederlegbaar zijn aangetoond.

Het Bestuur:

Mr. A. DE GRAAF, Voorzitter. J. J. BERDENIS VAN BERLEKOM.
Dr. TH. M. VAN LEEUWEN, G. VELTHUIJSEN JR., Secretaris.
Secretaris. Weteringplantsoen 22, Amsterdam.
Mr. D. HUDIG, Penningmeester.
J. J. BERDENIS VAN BERLEKOM.
Mejuffr. A. F. DUDOK V. HEEL.
Prof. S. MENDES DA COSTA.
Mevr. Dr. B. W. TH. NUYENS-LUTZ.
TH. M. ROEST VAN LIMBURG.
Mr. J. R. B. DE ROOS.
Dr. D. SNOECK HENKEMANS.
Dr. J. PH. STAAL.
Dr. N. P. VAN SPANJE.
Prof. Mr. S. R. STEINMETZ.
G. VELTHUIJSEN JR.

De Propaganda-Commissie:

Ook gevonden!

Ik vond een schitterend antwoord
In het vorige S. W.
Natuurlijk ingezonden
Door een lid van het D. S. C.
De man kon zeer goed ruiken
Als een ras-politiehond
Hetgeen hij aan ongerechtigheden
In zekere oplossing vond.
Het distillaat stonk afschuwelijk
Dit is zeker en gewis,
Doch ook verklaarbaar, wijl het immers
Uit Piedewie's product gevormd is!

V.

De Tijdspiegel.

De Maart-aflevering van „De Tijdspiegel” bevat een brief van den Belgischen Hoogleeraar Prof. Dr. Hans Delbrück, medegedeeld door den ingenieur A. M. Harthoorn, over de taak der neutralen tot herstel der internationale intellectueele betrekkingen. De predikant der Ned. Herv. Gemeente te Gent, Ds. J. D. Domela Nieuwenhuis Nyegaard, deelt belangwekkende opteekeningen uit zijn oorlogsdagboek mede. Dr. Edward B. Koster geeft een essay over den in 1908 overleden dichter, prins Emil von Schönauich Carolath.

De begaafde schrijfster Agnes van der Moer dichtte in gloedvolle kleur een psychologische novelle „Panter”. De Javaansche dichter, prins Noto Soeroto, weet weder zijn gevoelige melodien in gaven Hollandschen toonaard te doen klinken. Sonnetten van J. Petrie wisselen af met een episch fragment, „Ezau” door Willem de Mérode. Herman Middendorp geeft een analyse van Dr. Bierens de Haan's visie op Dante.

Boekbespreking.

Almanak D. S. B. 1915.

De tijdsomstandigheden in aanmerking nemende, mogen de Bondsleden tevreden zijn; ofschoon ook zij nog te veel vasthouden aan hun lijfspreuk den Almanak betreffende, „een ander mot het maar doen”, want veel meer varia moesten zijn ingekomen en veel meer reëls, wat betreft het ware schoone studentenleven.

Immers een Almanak dient te zijn een blijvende herinnering aan het rijke studentenleven in de eerste plaats en in dit opzicht heeft het mengelwerk heel weinig geleverd, slechts één stukje n.l. dat van Praktikant, „De eerste halve dag”, waar doorheen stralen de jeugdige werkkraft en het fijne opmerkingsvermogen van den schrijver. Het „Studentje” is wel wat gemaakt evenals „Avondstemming” waarin de vier laatste regels ons niet kunnen bekoren.

„Voorbij” is ietwat te gewaagd.

Veel beter zijn weer „Eens droomde ik”, „De Zee”, „Zomer” en „Zonnelied” waar het gevoel meer tot zijn recht komt.

Wat gevoelsproza betreft dunkt ons de stukken van M. het beste in zijn „Einsamkeit” en „Extaze”. In zijn „Sneeuw” toont M. goed te kunnen waarnemen.

Als fantasiën zijn heel aardig „Aan mijne Verbeelding” door U en „Fragment” door L.

In zijn „Twee brieven” geeft K. v. G. blijk van een vruchteloze hoewel goed bedoelde poging zijnerzijds om de emoties der liefde te beschrijven. Waarlijk K. v. G., ge waart blijkbaar te verliefd toen ge Uw stukje schreeft.

De jaarverslagen toonen aan dat de Bond vol moed de toekomst kan inzien, ofschoon ook hij den terugslag van den huidige toestand voelt.

C.

Mededeelingen.

Verantwoording collecte voor het
Kon. Nat. Steun-Comité.

Opbrengst van 25 en 26 Februari . . . . . f 16,96.

J. ROTGANS.

Sociaal-Demokratiese Stud. Club.

Woensdag spreekt in een openbare vergadering voor onze Vereniging Mevr. HENRIËTTE ROLAND—HOLST, over: „De nieuwe Internationale en haar taak.”

De vergadering wordt gehouden in de Kleine Concertzaal van Stads Doelen. Aanvang 8¹/₂ uur.

Deze vergadering is ook toegankelijk voor niet-ingeschrevenen. Entree 25 cent, arbeiders 5 cent.

Kaarten verkrijgbaar 8 en 9 Maart op Koornmarkt 53 en aan de zaal. Opening der zaal 8 uur.

HET BESTUUR.

Delftsche Stud. Vereen. ter behandeling
van Ethische en Godsdienstige Vraagstukken.

Deze Vereeniging heeft zich als volgt samengesteld:

M. DE MAN,	Voorzitter.
E. MAAS GEESTERANUS,	1 ^e Secretaris, Voorstraat 63.
Mej. E. ZEEMAN,	Penningmeesteresse.
Mej. E. F. VAN DEN BAN,	Onder-Voorz.-Bibliothecaresse, Aschvest 51.
G. LOEP,	2 ^e Secretaris, Oude Delft 120.

Correspondentie.

E. N. R. — Aan uw verlangen is voldaan.

RED.

Agenda.

DELFT.

Zaterdag 6 Maart. Schouwburg Stads Doelen: N.V. „Het Tooneel”: „Zenuwachtige Vrouwen”; 8 uur.

DEN HAAG.

Vrijdag 5 Maart. Diligentia: Voordracht prof. P. D. C. Kley, hoogleeraar aan de Techn. Hoogeschool; 8 uur.

Gebouw voor K. en W.: Buitengewone kunstavond ter viering van het 12¹/₂-jarig jubileum van den heer J. H. Speenhoff; 8 uur.

Schouwburg: Ned. Tooneel: „Pygmalion”; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 5 Maart. Groote Schouwburg: Rott. Tooneelgez.: „Antithese”; 8 uur.

ADVERTENTIEN.

Bekwaam Teekenaar

BIEDT ZICH AAN

om werk voor H.H. Studenten te verrichten.

Brieven onder No. 6971, Bureau van dit Blad.

DADELIIK TE HUUR:

zeer groote Achterkamer,
met kleine Slaapkamer (Oude Delft), huurprijs f 12,50
per maand. Brieven onder No. 6974, Bureau van dit Blad.

Ongemeubil. Kamers met Tuin.

LAAN VAN OVERVEST 40.

In te huren met 1 Maart, 1 Juni of 1 September.
Huurprijs ongeveer f 15.—. Voortdurend te bezichtigen.
Adres: W. H. E. VAN GELDER, Laan van Overvest 40.

TIP TOP, Brabantsche Turfmarkt 65.

Van af heden verkrijgbaar alle soorten platen, zooals:
Imperial, Wellington, Gem Victoria,
ENZ., ENZ.

Uitsluitend bij mij verkrijgbaar de beroemde **LEONAR PAPIEREN**, in alle soorten en maten.

Vraagt onze **TIP TOP-Ontwikkelaar.**

OUDE DELFT 120 - DELFT.

Uitzending van Diners.

Levering van Schotels.

Dagelijks verkrijgbaar de bekende **NASSI GORENG.**

Aanbevelend,

Oude Delft 120 :: Chr. F. RÜTER.

SCHRIJFMACHINES

in huur f 5.— per maand.

Bijzondere aanbieding in **NIEUWE** en **GEBRUIKTE**
MACHINES tegen zeer lage prijzen.

A. J. PRINS, CHOORSTRAAT 4.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**